

дътъ днесъ да иска референдумъ? Да не би тия митинги, тия стачки на желѣзничаритѣ, тия учителски движения и тия освирквания на 3. януари да сж за референдумъ? Да не би народътъ да иска да се разпусне постоянната ни армия и да се организира 3--4000 милиция, колкото за караулъ по затворитѣ? Ако това би желалъ, ако отъ това той чувствува нужда, то поне на едно публично събрание, поне въ резолюцията на единъ митингъ би прѣдъявилъ подобно желание. Истина е, че при днешния си съставъ нашата армия и военниятъ бюджетъ сж не по силитѣ на народа, но това ще каже само едно — да се съкрати днешниятъ ефективъ отъ 50 на 25—30 хиляди, а военниятъ бюджетъ — отъ 40 на 20—25 милиона, както прѣдлагаме ние.

Ако сжщността на работата е такава, вѣрно е, че личнитѣ амбиции създадоха седемтѣ „буржоазни“ политически партии въ страната ни, а не нѣкакви различни принципи.

Г. Тончевъ се отдѣли отъ г. Радославова изключително по лични съображения и за това самъ заявява, че и Радославовата и неговата фракция сж двѣ крила на една и сжща партия. Г-нъ Радославовъ пакъ по лични съображения не може да се споразумѣе съ покойния Петковъ, за да се слѣятъ двѣтѣ имъ партии, както и г. Т. Тодоровъ не може да се съгласи съ г. Данева по сжщитѣ причини.

Все по сжщитѣ причини, и най-вече отъ всички други партии, стана отцѣпването на г. Цановъ отъ демократическата партия и образуването на радикалната. Защото, ако не бѣ онази нещастна